

ת"פ 37890/09/12 - מדינת ישראל נגד מהדי מהלוס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37890-09-12 מדינת ישראל נ' מהלוס

בפני כב' השופט איתן קורנהאוזר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מהדי מהלוס

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בעבירות סיוע לגניבה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הסיע הנאשם אחרים לשכונת הר-נוף. בהמשך, גנבו האחרים רכוש כגון פמוטים וגביעים שונים, וכן מכשיר הגברה ואוזניות. הנאשם אסף את האחרים ממקום הסמוך לשכונה בה בוצעה העבירה, זאת כעבור כשעה. בהמשך, עת נתקלו במחסום משטרה, עצר הנאשם את הרכב במרחק מהמחסום, יצא מהרכב, והאחרים נמלטו מהמקום.

2. בטרם טיעונים לעונש התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם אב ל-4 ילדים בגילאים 3-11, ומזה כשנה - מובטל. הנאשם סבור כי בגין ההליך הפלילי הנדון, פוטר על-ידי מעסיקו מעבודתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם קיבל אחריות מלאה לביצוע העבירה, מודע לחומרתה, חש צער ובושה, הפנים את חומרת מעשיו, אינו בעל נורמות עברייניות מושרשות, וכן ההליך הפלילי היווה גורם מרתיע עבורו. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לעיתים להפעיל שיקול דעת מותאם לגבי מעשיו. נוכח האמור לעיל, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טענה כי הנאשם היווה חוליה מרכזית שאפשרה את ביצוע העבירה. לפיכך, עתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר. המאשימה טענה כי מהתסקיר עולה שהנאשם מטשטש את מעורבותו בביצוע העבירה. בנוסף, העובדה שהעבירה בוצעה על רקע כלכלי מהווה סיכון להישנות העבירה. לפיכך, עתרה המאשימה למאסר למשך 8 חודשים, מאסר מותנה, קנס וכן חילוט הרכב.

4. בא-כוח הנאשם טען כי הנאשם שהה במעצר מלא משך 17 ימים. עוד טען כי טיעוני המאשימה חוטאים לעובדות עמוד 1

כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם. לזכות הנאשם יש לזקוף את חרטתו, הודאתו, קבלת אחריות מלאה על המעשים וכן נסיבות חייו הקשות. לפיכך, עתר להסתפק בענישה הצופה פני עתיד, קנס והתחייבות. עוד הביע התנגדות לחילוט הרכב.

הנאשם הביע נכונות לקבל ענישה מותנית, כיוון שהוא משוכנע כי לא ישוב על מעשיו.

מתחם הענישה

5. הפוגע ברכושו של אחר, פוגע בקניינו. לא פעם עבירות הרכוש לובשות פנים של פגיעה בפרטיות, כאשר נגנבים פריטים בעלי ערך רגשי. בחינת נסיבות ביצוע העבירה במקרה הנדון, מעלה כי מדובר בחבירה בצוותא ותכנון מוקדם. בנוסף, מדובר בגניבה מתוך בית מגורים, באישון ליל, עובדות העלולות להסתיים בתוצאות קשות מעצם ביצוע עבירת רכוש. יחד עם זאת, חלקו של הנאשם בביצוע העבירה אינו כה מרכזי כפי שטענה המאשימה: הנאשם הסיע את האחרים לאזור יער ירושלים, ועזב את המקום בשעה 21:44. האחרים ביצעו את העבירה כעבור מספר שעות, בשעה 03:30, בשכונת הר-נוף. אף איסוף האחרים בוצע כשעה לאחר ביצוע העבירה, מאזור יער ירושלים. בדומה, נסיבות ביצוע עבירת ההפרעה לשוטר מצויות ברף נמוך של ביצוע העבירה. בנסיבות מקרה זה, מדובר באירוע אחד מתמשך, ולפיכך אקבע מתחם ענישה אחד.

לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה באינטרס המוגן, את נסיבות ביצוע העבירה וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה הנדון נע בין מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות לבין מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

העונש המתאים

6. כנגד הנאשם שתי הרשעות קודמות, ואולם מדובר בהרשעות ישנות שאינן ממין העניין. הנאשם גדל בנסיבות חיים קשות, הכל כמפורט בתסקיר שירות המבחן. איני מקבל את טיעון המאשימה כי הנאשם התנער מאחריות לביצוע העבירה, אך בשל העובדה שאמר לקצינת המבחן שידע כי האחרים מתכננים ביצוע עבירה, אולם לא ידע שמדובר בפריצה ובביצוע גניבה. המאשימה בעצמה הסכימה לתיקון כתב האישום, כך שלא תיוחס כלל עבירת התפרצות. בנוסף, שירות המבחן התרשם כי הנאשם נושא באחריות מלאה לביצוע העבירה, מביע צער ורגשות בושה, והפנים את בעייתיות וחומרת התנהגותו. אין המדובר באדם בעל נורמות עברייניות.

7. בנסיבות אלה, תוך שהתחשבתי בעובדה שהנאשם שהה במעצר מלא משך 17 יום, ולאחר ששקלתי אף את השפעת מידת העונש שייגזר על משפחתו הקרובה של הנאשם, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ב. 7 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום
עבירת רכוש מסוג עוון או הפרעה לשוטר.

ד. אשר לבקשת החילוט - מדובר בהחלטה בעלת אופי עונשי. בהתחשב
בעובדות כתב האישום, בסמכותו של בית המשפט להבורות על חילוט הרכב. יחד עם
זאת, על בית המשפט לשקול את כל הגורמים והנסיבות, ובהם את סיכויי שיקומו של
הנאשם, כנובע מהאמור בתסקיר שירות המבחן, את מצבו הכלכלי הקשה, ואת השפעת
החלטת חילוט רכבו, עליו ועל משפחתו הקרובה. בנסיבות אלה, ולאחר ששקלתי אף
את נסיבות ביצוע העבירה, אני מוצא להקנות משקל בכורה בסוגיה זו, לשיקולים
הנוגעים לנאשם, כמפורט לעיל, ולדחות את בקשת חילוט הרכב. הרכב יוחזר לידי
הנאשם.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ז' טבת תשע"ה, 29 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.